

Trương Ngọc Ánh: Ranh giới mong manh giữa “ánh sáng và bóng tối”

ISSN: 2734-9195

14:34 03/11/2025

Ta không nên phán xét hay kết án ai, vì nghiệp của mỗi người có nguyên nhân sâu xa từ nhiều duyên sinh. Nhưng ta có thể học được rằng: mọi thành công bên ngoài đều cần có gốc rễ bên trong và gốc rễ ấy chính là đạo đức, lòng chân thật và sự tỉnh thức

Vụ việc người mẫu, doanh nhân Trương Ngọc Ánh bị khởi tố và bắt tạm giam vì liên quan đến hành vi “lạm dụng tín nhiệm chiếm đoạt tài sản” đã khiến dư luận không khỏi ngỡ ngàng. Từ một gương mặt nổi tiếng của làng giải trí, một người phụ nữ từng được xem là biểu tượng sắc đẹp, sự thành công và bản lĩnh, nay lại trở thành tâm điểm của một câu chuyện buồn - nơi danh vọng, tài sản và niềm tin con người giao thoa trong một lát cắt nghiệt ngã của đời sống.

(Ảnh: Internet)

Nhưng nếu nhìn sâu hơn, đây không chỉ là câu chuyện của một cá nhân. Dưới góc nhìn Phật pháp, đó như tấm gương phản chiếu rõ ràng về nhân quả, về cách con người sử dụng niềm tin mà người khác gửi gắm và về sự mong manh của những giá trị nếu không được đặt trên nền tảng của đạo đức. Đức Phật dạy:

“Không có ngọn lửa nào cháy dữ bằng ngọn lửa tham; không có xiềng xích nào trói buộc bằng sự mê muội”. Khi tâm bị dẫn dắt bởi tham, si, mạn, con người dễ rơi vào con đường sai lầm, dù xuất phát điểm có thể là khát vọng chính đáng.

Trường hợp của Trương Ngọc Ánh cũng đặt ra một câu hỏi lớn cho xã hội hôm nay: trong cuộc đua vật chất và danh vọng, điều gì thực sự là “tài sản” bền vững nhất của con người?

Phải chăng không phải tiền bạc hay tiếng tăm, mà chính là niềm tin: Niềm tin của người khác dành cho mình, và niềm tin nơi chính mình để không phản bội những giá trị căn bản nhất.

Mỗi biến cố, dù đau đớn, đều là một bài học. Với người trong cuộc, đó có thể là cơ hội để thức tỉnh, để nhìn lại những lựa chọn đã qua. Với người ngoài cuộc, đây là lời nhắc nhở rằng: nghiệp không chỉ là chuyện xa vời trong kinh điển, mà hiện hữu từng ngày, trong từng suy nghĩ và hành động của mỗi người.

Nhân quả và tín nhiệm: chiếc cầu của lòng tin

Mọi mối quan hệ trong đời sống đều được xây dựng trên nền tảng của niềm tin. Trong kinh doanh, đó là sự tín nhiệm; trong nghệ thuật, đó là sự tin tưởng vào hình ảnh và giá trị bản thân. Khi niềm tin ấy bị lợi dụng để mưu cầu lợi ích riêng, sợi dây nhân quả bắt đầu lay chuyển.

Phật giáo dạy rằng: “Ai gieo nhân gian dối, sẽ gặt quả mất lòng tin”. Bởi niềm tin không thể vay mượn hay mua bán, mà chỉ được nuôi dưỡng bằng lòng chân thật. Người từng được công chúng yêu mến, được đối tác tin tưởng, nhưng vì thiếu tỉnh thức, có thể để lòng tham chi phối, khiến hành động đi lệch khỏi giới hạn đạo đức. Kết quả, sự đổ vỡ không chỉ đến từ pháp luật, mà còn là sự mất mát lớn hơn, mất đi tín nhiệm của người đời, của chính mình.

(Ảnh: Internet)

Với góc nhìn nhân quả, việc bà Ánh bị khởi tố không đơn thuần là “tai họa bất ngờ”, mà là hệ quả của một chuỗi nhân đã gieo. Trong đời sống hiện đại, nhiều người vẫn tin rằng có thể “qua mặt” luật pháp hoặc dư luận, nhưng nhân quả thì không thể che giấu. Dù muộn hay sớm, quả sẽ chín đúng thời và bài học về lòng tin luôn đắt giá.

Giới - Pháp - Tuệ: nền tảng đạo đức của người hành nghề

Trong Kinh Tăng Chi Bộ, đức Phật từng dạy về Chính mạng - nghề nghiệp chân chính, không gây tổn hại cho mình và người. Dù là nghệ sĩ, doanh nhân hay người bình thường, tất cả đều cần giữ giới “không trộm cắp, không nói dối”, bởi đó là căn bản để nuôi dưỡng đời sống trong sạch và bình an.

Hành vi “lập bút toán khống”, “làm sai lệch báo cáo tài chính”, hay “chiếm đoạt tiền đầu tư” đều đi ngược lại với giới luật căn bản ấy. Khi giới bị phá, tâm sẽ bất an; khi pháp bị xem nhẹ, trí tuệ sẽ lu mờ. Từ chỗ chỉ muốn “xử lý tạm thời” cho thuận lợi, con người có thể dần quen với sự gian dối, rồi tự đánh mất chính mình trong vòng xoáy tham vọng.

Giới là hàng rào bảo hộ cho tâm, giúp con người dừng lại trước những cám dỗ. Pháp là ánh sáng chỉ đường, để biết đâu là thiện, đâu là bất thiện. Tuệ là hiểu biết sâu sắc, giúp thấy rõ bản chất của mọi hiện tượng là vô thường, duyên sinh. Khi mất đi một trong ba yếu tố ấy, con người dễ lạc hướng. Vì vậy, việc giữ giới, hành pháp, nuôi tuệ không chỉ dành cho người tu học, mà còn là kim chỉ nam cho bất kỳ ai muốn sống ngay thẳng, minh bạch giữa đời.

Vô thường và thanh danh: khi ánh hào quang vụt tắt

(Ảnh: Internet)

Danh vọng, địa vị, tài sản, tất cả đều thuộc về vô thường. Có thể hôm nay ta đứng giữa ánh đèn rực rỡ, nhưng ngày mai lại lặng lẽ trong bóng tối của sự hối tiếc. Câu chuyện của Trương Ngọc Ánh khiến nhiều người nhớ đến lời dạy trong Kinh Pháp Cú:

“Người ngu si thiếu trí,

Tự ngã thành kẻ thù.

Làm các nghiệp không thiện,

Phải chịu quả đắng cay.” (Kinh Pháp Cú, phẩm Ngu, kệ 66)

Người có danh mà không có đức thì như chiếc bình rỗng, dễ vỡ khi bị thử thách. Hào quang sân khấu, vẻ đẹp hình thể, hay những thành công trong kinh doanh, tất cả chỉ là phương tiện. Nếu tâm không được rèn luyện, không biết dừng lại trước giới hạn thiện ác, thì chính những thứ từng làm nên tên tuổi lại có thể trở thành nguyên nhân dẫn đến khổ đau.

Trong lăng kính từ bi của đạo Phật, ta không nên phán xét hay kết án ai, vì nghiệp của mỗi người có nguyên nhân sâu xa từ nhiều duyên sinh. Nhưng ta có thể học được rằng: mọi thành công bên ngoài đều cần có gốc rễ bên trong và gốc rễ ấy chính là đạo đức, lòng chân thật và sự tỉnh thức. Không có chúng, mọi vinh hoa chỉ là mây khói.

Hối lỗi và chuyển hóa: con đường quay về

Điều đáng quý trong phật pháp là không bao giờ khép lại cánh cửa chuyển hóa. Dù người phạm lỗi có rơi vào cảnh tù tội, nhưng nếu biết sám hối, biết dừng lại, biết nhìn sâu để thấy nguyên nhân gốc rễ của khổ đau, thì vẫn có cơ hội làm lại. Vì cuộc sống: “Như nước rửa sạch bụi trần, tâm hối lỗi rửa sạch nghiệp xưa”.

Nếu Trương Ngọc Ánh có thể dùng thời gian này để chiêm nghiệm, để quay về nhìn lại mình, thì chính biến cố hôm nay có thể trở thành bước ngoặt giúp bà tìm lại bình an nội tâm. Đó mới là điều quan trọng nhất, bởi *“mất tiền của chưa phải là mất, mất niềm tin mới là mất hết, còn mất đạo đức là mất chính mình”*.

Bài học soi chiếu nơi mỗi người

Từ vụ việc này, có lẽ ai cũng cần một lần tự hỏi:

- + *Khi nắm trong tay quyền lực, tài sản hay danh tiếng, ta đã biết đủ và biết dừng chưa?*
- + *Khi người khác tin tưởng giao phó, ta có giữ trọn chữ tín, hay lặt lẽ lợi dụng niềm tin ấy để phục vụ bản ngã?*
- + *Và khi đối diện với sai lầm, ta có đủ can đảm để nhìn nhận, để sửa, để bước tiếp trên con đường thiện lành?*

Phật pháp không đòi hỏi con người phải hoàn hảo, mà dạy ta biết tỉnh thức giữa đời, thấy rõ nhân quả trong từng hành vi, để sống chân thật hơn. Giữa xã hội biến động, khi giá trị vật chất được tôn sùng, vụ việc của Trương Ngọc Ánh như một tiếng chuông cảnh tỉnh: thành công thật sự không đến từ những gì ta sở hữu, mà từ cách ta sống có tâm, có đức, có tuệ.

Nhìn lại, đây không phải là câu chuyện để phán xét, mà là dịp để mỗi người soi chiếu chính mình. Bởi trong sâu thẳm, ai cũng có thể lầm lạc và ai cũng cần một ánh sáng để quay về. Nếu mỗi người biết trân trọng niềm tin người khác dành cho mình như gìn giữ một hạt giống quý, thì xã hội này sẽ bớt đi những đổ vỡ và niềm tin, dù mong manh vẫn có thể nảy nở nơi lòng người.

“Không ai cứu được ta ngoài chính ta”, đôi khi, bài học lớn nhất không nằm ở vinh quang, mà ở chính những vấp ngã, nơi con người học cách trở về với sự thật, với lòng tin và với chính mình.

Tác giả: **Thường Nguyên**

Nguồn tham khảo: <https://vietnamnet.vn/khoi-to-bat-tam-giam-nguoi-mau-truong-ngoc-anh-2458317.html>. Bài viết: Khởi tố, bắt tạm giam nghệ sĩ, người mẫu Trương Ngọc Ánh. Báo điện tử Vietnamnet đăng ngày 31/10/2025.